

Dijous: el macrojudici esdevé recursiu

written by Lluís Busquets | 22 de març de 2019

El dijous 21 de març van seguir declarant els agents de la guàrdia civil de la policia judicial de Catalunya, en unes sessions somnolentes i recursives. L'agent **H77877T**, que va escorcollar el despatx del Director de Patrimoni **Francesc Sutries** –amb excés de zel, vist que el jutge no els va deixar entrar al despatx de la secretària–, semblava la rateta sàvia dels documents confiscats a **Salvadó**. Es pagaren 240.000 € a IBM per un programa i va calcular el que necessitava Catalunya per subsistir des de la DUI fins a posseir una estructura administrativa estatal pròpia: sumà un hipotètic préstec de la Xina d'11.000M€ amb quantitats dels Ajuntaments i tributs; de la part tributària, tenia cura **Salvadó**; de les relacions internacionals, **Aragonés**. Els advocats li van fer dir que coneixia la investigació sobre estructures d'estat de l'Audiència Nacional espanyola. Seguí declarant l'agent **G36994P**, també present en l'escorcoll del domicili i despatx de **Sutries**, que van detenir; digué que tot i que els registres es van fer sense incidents i va poder sortir sense cap obstacle, demanaren recolzament de protecció. Ara, deixà palès que els ME van fer un bon treball ajudant-los fent un passadís. “La lletrada, encaputxada, estava nerviosa? Aquells dies ho estàvem tots!” Va admetre que els van tirar clavells i tot. El tercer agent va ser el suboficial Major **H12669K**. Escorcollà la nau d'Unipost de Terrassa (a les cinc del matí del 19-IX-17 es colà darrera el vehicle d'un treballador, per entrar-hi) i parlamentà amb el Sr. **Malagón** responsable de repartiment de l'empresa. Trobaren al moll de càrrega i descàrrega cinc o sis palets amb caixes amb 45.000 sobres un dels quals fou obert al Jutjat de Terrassa. Per sortir d'Unipost, els ME es van haver d'esmerçar, alçant gent congregada i ordenant tanques, però els van passar per uns

carrers en obres que eren una ratera i va veure en la cara dels concentrats "el reflex de l'odi com mai no havia vist en la seva vida professional"; ara, el defensor li va haver de fer dir que no es va lesionar ningú ni ell havia necessitat ajut sociològic perquè ja hi estava avesat. En què quedem? "Avesat" o "com mai"?

Després del recés, testimonià el caporal primer **S00885Q**, que també va ser present a l'escorcoll d'Unipost de Terrassa, on trobaren els 45.000 sobres amb l'anagrama de la Generalitat. La gent, organitzada com ho prova la presència del Sr. **Miquel Sàmper**, de l'Ajuntament de Terrassa (el testimoni anterior havia declarat que era l'alcalde i que també hi havia vist el degà del Col·legi d'advocats), els increpava d'una manera mai vista i gens pacífica. Ara bé, els ME negociaven per què deixessin passar la comitiva judicial. Intervingué una dotació dels ARRO i tot. S'ha fet enrere sobre si les rases i tapes dels carrers estaven o no cobertes. El darrer agent del matí, **S17971T**, testimonià sobre l'escorcoll del 20-IX a Can Barris, a Bigues i Riells, on tancaren els carrers amb els vehicles del GAR (Grup d'Acció Ràpida). Portaven detingut **Pau Furriol**, amo de l'empresa. Van trobar-hi butlletes per l'1-0, sobres amb el segell de la Generalitat, cartells pels col·legis electorals, actes d'escrutini i altre material. El lletrat d'ofici no es pogué presentar fins a migdia, quan el registre ja havia començat. L'agent, tanmateix, era l'encarregat de fer el reportatge fotogràfic i recordava el que volia. Per exemple, no recordava la presència de ME ni de policia local. Acompanyà el lletrat, que es tapà la cara, amb un vehicle camuflat a les dependències judicials de Terrassa. Els cridaven que els matarien, valga'm Déu. N'hi havia per tenir por, perquè els companys li van dir que aquella jornada es podia comparar amb el que passava al País Basc en temps d'ETA. Sort dels companys del GAR! Tanmateix ningú no va amenaçar al lletrat dient-li que sabien qui era (cosa que sí s'havia testimonià abans). Els advocats li van fer dir que, malgrat aquest odi extrem, un sergent i un caporal dialogaven amb els

concentrats...□

Es reprengué el judici a les quatre de la tarda amb el sergent primer de la Guàrdia Civil amb TIP **G67504A**, que va detenir i escorcollar el domicili de **Joan Manuel Gómez Sanz**, del Departament de Governació, segons ell responsable de l'Administració Oberta de Catalunya (AOC), però que no van poder arribar al seu despatx per les mobilitzacions violentes a la Via Laietana. **Gómez** seria el responsable de la web del referèndum. També explica que van trobar dos lllapis de memòria amb la informació de les meses electorals de l'1-0 i detectar la compra de dominis per la web del referèndum, per fugir de la justícia espanyola i per protegir la web del referèndum, no pas per por de ciberatacs; implicà molta gent: **Pep Masoliver**, tècnic de sistemes, els informàtics **Jesús Busto** i **Eduard Martí**, nou responsable de la Fundació puntCat, i xifrant entre 6.000 i 8.000 euros la despesa en els dominis de les webs del referèndum. Tanmateix confonia el CESICAT (Centre de seguretat i informació de Catalunya) amb d'altres ens i, a preguntes dels advocats, demostrà saber poca informàtica, no pogué justificar la relació entre la compra de dominis i els fons del Departament de Governació i desconeixia que **Gómez** havia anat a una reunió a la Generalitat per l'accés comú com tots els detinguts el 20-IX-17.

□El següent testimoni fou el tinent **N31011H**, que participà en l'escorcoll de Disnet el 24-IX-17, on, amb la col·laboració de **Rosa M. Sans**, es va segrestar material publicitari del referèndum (400.000 díptics, 75.000 flyers d'un tamany i 11.000 d'un altre, 30.000 cartells, alguns amb la cruïlla de les vies de tren...) Els advocats no el van voler interrogar. Tot seguit declarà el sergent primer de la Guàrdia Civil amb TIP **G37772B**. El registre a Disnet, d'on s'haurien endut sis tones de material d'Artyplan, que hauria de pagar Òmnium, fou en diumenge i no van tenir problemes. Ara, la seva intervenció l'1-0 al CAP de Sant Andreu de la Barca fou èpica: la gent, que feia murs infranquejables, els insultava i escopia, els

mossos no ajudaven, es trobaren armilles liles que ja eren en d'altres centres, els Grups de Reserva i Seguretat (GRS) els van haver d'encapsular per sortir, a un company li van mossegar una mà i mai no havia vist tant d'odi en les mirades. Acabà per titllar de delinqüents els santandreuencs. Ara bé, a preguntes dels advocats, l'home sols n'havia sortit amb danys morals, no sabia ni les ordres del seu màxim responsable el Tnt. Gral. **Gonzalo** ni les instruccions del Secretari d'Estat, que posava per davant la seguretat abans de l'eficàcia i ordenava que, davant de grups de gent, les FCSE es repleguessin i acudissin als ME. Tampoc no sabia si cap dels seus companys havia emprat les porres.

□El següent a declarar és el tinent **U41806Z**. El 26-IX-17 escorcollà l'empresa Zukoy a Sant Adrià del Besòs, on es va segrestar planxes d'impressió de material publicitari de l'1-0. □ (**Miralles**, el gerent, els va dir que aquella requisita li comportaria que no li farien més encàrrecs.) L'endemà també escorcollà Buzoneo Directo, on també trobaren milers de díptics, flyers i cartells, implicant-hi Global Solutions i Òmnium. (Però resultà que molts eren particulars, exactament de la CUP.) El 20-IX li tocà escorcollar el domicili i despatx de la Cap de Serveis de la Generalitat **Natàlia Garriga** –el primer, a Sant Cugat del Vallès–, però quan va ser a la caserna de Travessera de Gràcia un oficial li va dir que no se li acudís anar al Departament d'Economia, perquè, textualment, era “una puta bogeria”, de manera que no va poder enregistrar el seu despatx. Ara, l'apoteosi el va viure l'1-0. Des del polígon de Bufalvent, de bon matí, els de la seva comitiva ja se sentien observats, vigilats i seguits i, a l'Escola Quercus de Sant Joan de Vilatorrada, va veure un “tumult”, sense “pacifisme per enlloc”, que escometia els agents amb empentes, llançament de cadires, coces i cops de puny, amb “violència inusitada” i “odi i menyspreu”. Els ME s'oposaven a l'entrada dels agents i tot! Ara bé, no va veure els 14 ciutadans ferits al punt de votació ni tampoc no recordava les instruccions del TSJC i de la Secretaria d'Estat de donar prioritat a la

convivència ciutadana per sobre de l'eficàcia. Això sí, va reconèixer, contra els seus superiors, que sols se'ls van donar instruccions per requisar el material electoral. Acabà admetent que els congregats no tenien armes ni van actuar amb agressivitat quan se n'anava la comitiva judicial.

□Acabà la jornada i la setmana amb les declaracions de la senyora o senyoreta agent **W86153J**, que va intervenir en l'escorcoll de Buzoneo Directo, davant del gerent **Joan Oriol González Martínez**, requisant milers de cartells (35.000 amb la cara del rei, Rajoy, Pujol i Millet) i l'eslògan "Fem-los fora!" eren de la CUP i ara no sap on són). Hi implica empreses d'impressió com Marc Martí, Global Solutions, Novoprint... L'1-0 intervingué a Sant Martí Sesgueioles. Després d'haver hagut de sortir dels vehicles a causa de camions i tractors que els obstaculitzaren el camí i arribar caminant als punts de votació, es trobaren amb una "massa violenta" i una alcaldessa que els digué "Mentre estigueu aquí, no fareu més mal"... Per postres, se'ls enganyà i, després d'obrir-se pas com fos, es trobaren amb una urna de cartró del 9-N mentre els centenars d'habitants del poble havien votat en un garatge. Els santmartinencs de l'Anoia els havien aixecat la camisa. I això sí que dol! A preguntes dels advocats va haver de reconèixer que no duïen cap número d'identificació, no sabia per què s'havia eliminat l'àudio del vídeo aportat al tribunal en què un mosso es dirigia als manifestants per a permetre l'entrada de la Guàrdia Civil. I sí, havia sentit i vist l'eslògan " *iA por ellos!*". En això, tot i estar confessada per Fiscalia, va dir veritat... cosa que l'honora després de tantes postveritats, que els vídeos en la prova documental –esperem-ho!– posaran de manifest. I dijous ja van començar, i ho sento per **De los Cobos**: admetent que els mossos es van esmerçar, la passivitat que ell proclamava queda en pura mentida. Afegim-hi que el tema de l'odi ja sembla la cançó enfadosa: a veure si els fiscals confessen millor els agents! Ah! Aquesta setmana hem après mots nous: 'encapsular' (protegir algú fent cercle entorn seu), punxar ('prémer la

punta de la porra al baix ventre o ronyonada dels ciutadans')
i *arqueo* (seguir una comitiva judicial). I les que haurem
d'aprendre!